Секція: ФУНДАМЕНТАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ХАРЧОВИХ БІО- ТА НАНОТЕХНОЛОГІЙ
Голови: д-р. біол. наук, проф. О.С. Покотило, д-р. техн. наук, проф. Т.М. Вітенько
Вчений секретар: ст. викл. Л. А. Сторож

УДК 664:504.054
Н. М. Зварич, канд. техн. наук, доц., О. М. Пилипець, канд. техн. наук, доц.
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ПРОБЛЕМИ УТИЛІЗАЦІЇ УПАКОВКИ ДЛЯ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ

N. Zvarych, Ph. D., Assoc. Prof., O. Pylypets, Ph. D., Assoc. Prof.
PROBLEMS OF DISPOSAL OF FOOD PACKAGING

Сучасні вимоги до забезпечення екологічної чистоти продуктів харчування та інших, їх повної безпечності для споживача, вимоги до зручності використання, реалізація їжі та іншої продукції «на винос» або з доставкою викликають постійне розширення видів і асортименту тари і упаковки. Практично вся продукція в супермаркетах продається запакованою. Часто для створення більш привабливого вигляду продукції використовується в рази більше пакувального матеріалу ніж це потрібно для забезпечення власне упаковки. Надзвичайно широко використовуються різні види пакувальних матеріалів закладами швидкого харчування. Тут в основному відбувається пакування маленьких, разових порцій продуктів і кількість упаковки співрозмірна або і більша кількості самого продукту. Такий підхід забезпечує якість продукту, збільшує тривалість його зберігання, але надзвичайно збільшує кількість використаної упаковки, яка потребує утилізації.

Щороку в Україні накопичується близько 600 мільйонів тонн відходів, у тому числі значна частина використаної тари та упаковки. Згідно до Європейської директиви щодо упаковки, у кожній країні виробники та споживачі тари й пакувальних матеріалів несуть відповідальність за забруднення території відходами тари та упаковки, відшкодовують витрати на збір, сортування, переробку та утилізацію цих відходів.

В Україні ще недостатньо впроваджений й відпрацьований комплексний механізму збирання, утилізації та переробки використаних таропакувальних матеріалів. Це створює реальну загрозу для екологічної безпеки нашої держави. Подекуди вже впроваджено роздільне збирання і сортування відходів. Зазвичай для полімерних відходів відводиться один загальний контейнер. Свідомі українці гарно складають в нього пластикові відходи, в тому числі і упаковку. Але не всі види харчової упаковки підлягають переробці. Деякі пластики, на жаль, не підлягають переробці в принципі або їх неможливо ідентифікувати через те, що на них немає маркування. Також неможливо переробити багатокомпонентні упаковки, які складаються з різних пластиків, напилення тощо.

Так не підлягають переробці такі види упаковки:

Дой-пак (doypack) - один з найпоширеніших типів упакування, виготовляється з декількох шарів полімерних плівок, паперу, фольги і т.д. На даний момент не існує виробництв, що могли б переробити такий гнучкий багатошаровий матеріал;

вакуумна упаковка - у кожному магазині в неї заковано величезну кількість продуктів. Ці плівки складаються з кількох шарів поліпропілену (PP), поліаміду (PA), етиленвінілалкоголю (EVOH) або поліетилену (PE) в різних комбінаціях, різної товщини. Також здебільшого ця упаковка є дуже забрудненою.

плівка з блискучою серединою - кольорова, лакована, з блискучою серединою, багатошарова плівка. Це упаковка від чипсів, цукерок, печива, кексів, морозива, різноманітних снеків, спецій, глазурованих сирків, тощо. Вона не переробляється, її можна тільки утилізувати.

Слід по можливості уникати такого пакування, адже зупинити забруднення пластиком можна тільки шляхом зменшення попиту споживача на такі продукти.